Cal Músic tanca la porta

L'establiment d'Albanyà que va inaugurar Joan Juanola l'any 1922 ja no tornarà a obrir més
L'actual propietari es jubila i enterra 94 anys de vivències albanyenques

Feia dies que havia posat un rètol a la porta: “A partir de l'1 d'octubre, tancat per jubilació.” Divendres a mig matí deia: “Falta 1 dia”. En Joan Juanola, que viu amb la seva germana, la Maria Teresa, i que divendres era a Figueres a comprar, ha decidit abaixar persianes. En Joan s'ha jubilat. “No m'han deixat fer-ho abans. Ja sóc dels de la nova llei”, deia.

En Joan Juanola és la tercera generació dels Juanola. L'avi Joan, Illa de segon cognom, va iniciar el negoci cap allà al 1922. Va comprar la casa a un ferrer i la va anar fent arreglar. En queda molt, a la botiga, d'aquell temps. Molta fusta. “Abans la mà d'obra era barata.” Em van explicar que el fuster es va instal·lar un any aquí i anava fent cada dia una estona. “Només marxava els caps de setmana per anar a veure la xicota.”

L'avi Juanola era músic. D'aquí ve el nom del negoci. “Tocava el violi per les contrades.” Una carrera estroncada per una malaltia cardíaca que es va endur la seva filla Montserrat. Malalt de pena, l'avi Joan va deixar de tocar. Diuen que només va trencar el silenci el dia del bateig del seu nét Joan, l'actual propietari.

La segona generació va viure guerra i postguerra. El pare, Patrici Juanola Fàbrega, va menar el negoci en els anys de més bullici al nucli d'Albanyà, quan hi van arribar a viure més de 300 persones, més de quatre vegades més que ara. “El negoci ha anat evolucionant i nosaltres, des del 1922, ens hem anat adaptant a allò que ens ha demanat el client: camises, corbates, tabac i tot el que necessiten els que caminen.” La botiga va viure tota la revifada lenta i austera de la postguerra. Fins a l'arribada del gas, Albanyà era racó de trobada de carboners, llogarret de càrrega de camions. Això també donava vida al nucli i a la botiga.

Cal Músic ha estat al llarg dels anys una mica de tot. Des del lloc de trobada els diumenge a la tarda, l'espai on anar a ballar, fins a l'únic centre de comunicació amb l'exterior. Encara hi ha dins la botiga un racó que salvaguarda la discreció per al que parla per telèfon, que permet imaginar una antiga centraleta de cables i manovella.

“Després de la guerra, a sobre la botiga hi teníem un manubri i s'hi feia ball”, recorda. La situació geogràfica d'Albanyà, molt proper a la frontera francesa, l'ha marcat als mapes com a lloc d'aturada i de pas per a excursionistes i guàrdies civils.

“Nosaltres vam tenir telèfon –l'únic del poble– abans que Sant Llorenç!”, recorda tot orgullós. “El telèfon li interessava a la Guàrdia Civil per la proximitat amb la frontera.” En els darrers anys, ha estat plaça de repòs per a caminants i ciclistes que fan via a través del GR-11. Fa notar que ha estat un oportunitat per conèixer gent d'arreu del món. Aquest visitant de parada ha estat el sostenidor econòmic de la botiga. “Ja no es pot viure, però, només dels mesos d'estiu. A més, ja en tenim prou. Ara m'haig de cuidar.” Buscarà temps per anar a l'hort, per passejar i també per descobrir què hi ha de veritat en tot això que
el famós inventor de les pastilles Juanola era un parent llunyà seu.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-10-2016 Pàgina 10

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/1008869-cal-music-tanca-la-porta.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui